

Zajednica Suverenih Ljudi na Zemlji „Živi čovjek“ na drugoj konvenciji održanoj 15. i 16. 12. 2018. donosi javnu objavu kojom deklariše svoju bezuslovnu slobodu na znanje i ravnanje svima kojih se to tiče.

Objava Slobode i Suvereniteta Živog Čovjeka

Univerzalni princip slobodne volje

Ova objava ustanavlja novi ili izmijenjeni univerzalni poredak u odnosu čovjek – država/pravni sistem/agenti sistema. Ovom objavom svjesno, bez ikakvih skrivenih ili izvrnutih namjera, transparentno i jasno, javno je izrečena suverena slobodna volja Čovjeka koji jest Život ... Slobodna volja je neotuđiva i prirođena svakom živom Čovjeku, zagarantovana i prepoznata u svim bilo kada ispisanim ili neispisanim zakonima, te mora, kao univerzalni princip, biti poštovana.

Temeljna vrijednost ovdje izražene volje nije ikakva knjiga, slovo ili pismo, bilo ono sveto ili ne, kao niti bilo kakav zakon, povelja, konvencija, ugovor i/ili drugo. Temeljna je vrijednost Univerzalna Sviest izražena kroz Dušu i Srce svakog Čovjeka svjesnog svojeg istinskog porijekla.

Ovim dokumentom Suverena Slobodna Volja u obliku Čovjeka ne traži ičije dopuštenje, pristanak ili blagoslov, već samo obavještava druge Žive Ljude ili osobe u raznim kapacitetima o svojoj suverenoj namjeri; potpuno transparentno, u Miru, Neutralnosti i Ljubavi, poštujući Princip Dobre Volje i dobrosusjedskih odnosa.

Ukoliko ovdje izražena Slobodna Volja i Namjera krši ili ograničava Slobodnu Volju i jednog drugog Živog Bića na Zemlji neka je isti obavezno ospori u roku i prema danim uputstvima ili neka šuti zauvijek.

Upozorenje:

Šutnja je uvijek i u svakom sistemu relacija značila da se obavještena stran(k)a slaže sa izraženom voljom, te da ista nije u sukobu sa njenim interesima, pa se jednako tako tretira Ovdje i Sada.

Izvorišne osnove

Čovjek kao uzrok problema

Ovdje i Sada, u ovom Sveprisutnom Trenutku, budimo se iz ekstremno dugog drijemeža zaboravnosti i vraćamo se sjećanju svih naših razina, dok otklanjamo djeliće našeg dugog putovanja kroz Bezvremensku Pojavnost Bivanja, istražujući separaciju, polarizaciju i uslovljenost vremenom (vremensko ograničenje). Na taj način, prisjećamo se da smo Sadašnja Manifestacija naših Vječnih Duša kroz koje se izražava sam Izvor; koji nas i ovaj svijet vraća u Ravnotežu.

Ovdje i Sada, u ovom Manifestu Života, u ovom svijetu, prisjećamo se da smo obavijeni jedinstvenim i veličanstvenim Darom, Darom Života i Darom Suverene Slobodne Volje. Prisjećamo se toga i otklanjamo okoštale sisteme vjerovanja koje smo preuzeli na sebe, tokom putovanja kroz vela amnezije ograničenog polja u koja smo uvučeni. Odbacujemo sisteme vjerovanja koje smo prihvatali tokom putovanja, a koji nas pokušavaju uvjeriti da nemamo slobodnu volju i da se zbog toga moramo pokoriti nekom vanjskom autoritetu i moći; kako bi postojali, preživjeli i dostigli spasenje. To je tako daleko od Istine, te Ovdje i Sada to potpuno odbacujemo.

Odbacujemo sve sisteme vjerovanja da boravimo u svijetu iz kojeg treba pobjeći pod svaku cijenu, da je ovaj svijet nekakva iluzija za koju nismo odgovorni. Ono u što nas sve religije pokušavaju uvjeriti je (i to sa značajnim uspjehom, mogli bi istaknuti) da je sam ovaj svijet zao, grešan i pogrešan i da je jedini izlaz iz toga vezivanje za sistem pravila, zakona i propisa koje samo Svećenik i Kralj mogu donositi i izdavati u skladu sa samoproglašenim „božanskim pravom“. Unutar takve stvarnosti mora se biti slijepi poslušnik, ako se želi biti izabran između svih ostalih za spasenje, bez uvida da pritom moramo gaziti preko svih i uništiti one koji nisu izabrani, sve u nadi kako ćemo se jednom nekako osloboediti. Pravila igre su: zaradi, ukradi ili stvari što više moguće karmičkih žetona kako bi platio Propovjedaču Zakona da odigra obred našeg prelaska u Raj, bez obzira što smo sve uništili na tom putu.

Nesvijest, neznanje, nezainteresiranost i druga hipnotička i poluhipnotička stanja uzrok su devijacije svijesti u individualnom i kolektivnom smislu. Kao Živi Ljudi koji potpuno prihvaćaju odgovornost za nered i nepravdu koja obitava danas u svijetu, mi smo jedini koji imaju moć to promijeniti. Promjena i snaga je u nama, u svakom čovjeku pojedinačno,

a mi danas ovdje izražavamo ovaj Manifest Promjene, čime čovjek od uzroka problema postaje rješenje. Rješenja je sada pred nama.

Sloboda

Sloboda nije utopija. Ona je prirodno stanje čovjeka u njegovu izvornom smislu. To je stanje u kojem ograničenja u mišljenju i postignućima ne postoje. To je Stanje Čistog Postojanja, Života, neuslovljenog i spontanog. Mnogi duhovni učitelji danas jasno objašnjavaju prirodu ovakvog stanja kao individualnu unutarnju prirodu svakog čovjeka. Sloboda je individualna za svakog čovjeka i zato je svako odgovoran za to. Ograničenje slobode i razvoja maksimalnog duhovno – misaonog potencijala moguće je kreirati unutar uma čovjeka implementiranjem informacija o ograničenjima. Takve prihvaćene informacije zaključavaju svijest u okvir perspektive, gubeći slobodu misli, zatim i djelovanja.

Ideologija o čovjeku kao „društvenom“ biću najbolji je primjer implementacije ograničenja. Ona kaže da čovjek nije svoj, već društveni, te da su njegovi "interesi" drugorazredni u odnosu na „interese“ društva. Takav „društveni“ čovjek dužan je pokoriti se ograničenjima društvene norme i "konsenzusa" u ime „viših“ ciljeva. Ograničenje kao neprirodni element kreira paradoksalnu i nelogičnu situaciju u kojoj ograničen i zarobljen čovjek ili skupina takvih tvore slobodno društvo. To nije moguće.

Jedini način na koji možemo u to povjerovati je kroz programiranje uma i podložnost nesvjesnim, hipnotičkim stanjima. Nesvjestan čovjek ne vidi stvarnost onaku kakva jest, već projektiranu kroz ideološke filtere. U takvom stanju on racionalizira nelogičnosti i paradoks standardnim poštupalicama i ideološko – dogmatskim floskulama, koje uzima zdravo za gotovo, kao npr:

- zakoni se moraju poštovati
- ja sam legalista
- neka pravna država radi svoj posao
- tako se oduvijek radilo
- država je jamstvo našeg mira
- čovjek je božji rob
- čovjek čovjeku vuk
- svaka vlast je od boga

i drugim besmislenim frazama koje ne objašnjavaju i ne daju dodatnu vrijednost svijesti već samo racionaliziraju stanje hipnoze i nesvijesti.

Društveni poredak danas funkcioniра као хипнотичко-ограничавајући катализатор. Floskula о добробити društva и „вишег“ циља nameće hrpu забранjenih radnji i исто толико велику hrpu обавезних; i једних i drugih uz prijetnju kaznom.

Увиђајући neporecivu činjenicу да је društво слободно онолико колико је слободна свака јединка, јасно је да наметнута ограничења имају само један циљ. Циљ је потпуно заглуђивање, затупљивање комплетне популације, граничећи то са идиотизмом; а све то како би сеnjome i nad njome, zbog властитих ego интереса, лакше владало. Правни систем кроз створену фикцију државе nameće, огромним бројем закона i правних норми, потпуно неприродно stanje, s namjerom nastavka владавине degradirane svijesti, што је могуће dalje u будућност, a sve под krikom instrumenta znanog kao „владавина права“.

Nama, tvorcima ovog dokumenta, јасно је да су најприменији egoistični циљеви интересних скупина prerušeni u religiozno-sociološku идеологију „вишег“ циља, којег као „mrkvu i batinu“ nude hipnotiziranom i nesвесном човјеку. U ту svrhu, uposlili су исту vrstu ljudi u likovima državnih vođa i zastupnika, administratora sistema (matrixa) koji o svemu ovome pojma nemaju. Oni slijede, као magarac mrkvu, неприродне principle, a sve to zbog своје egoistične користи (читај: status, ugled, moć, prestiž, bogatstvo). Njihov jedini циљ је donijeti што veći broj zakona (читај: ограничења), kreirati затвор правног система, slijedeći lažnu doktrinu „вишег“ (читај: privatnog) циља. Ovakve воде i систем је потпуно неподобан i неприхватљив за човјека који је у својој бити слободан i истинит, ali могућe podoban za fiktivne особе, u naravi robove. Stoga је dužnost, a i задовољство svjesnog човјека, raskinuti sve okove ограничења i oslobođiti своју svijest, kako bi živio u skladu, životnoj ravnoteži i sretno, a što је njegova права природа која не може ikada biti dovedena u pitanje.

Istina

Onaj који nije слободан je rob, bez обзира bio његов гospodar stvaran ili iluzija. Rob služi, bilo gospodaru, bilo идеологији, bilo bogu. On nije svoj, on припада другоме, nije svoj gospodar. Rob je uvijek rob, s više ili manje milosti svoga "gospodara"; i dokle god koristimo LIČNU-OSOBU ISKAZNICU (IME I PREZIME) i dokumente sistema u smislu како je postavljeno danas, dokle god чovјек ne gospodari OSOBOM, i dok je ista u vlasništvu korporacije, конкретно REPUBLIKE CRNE GORE - RCG, on je rob. Gledajuћi kroz историју, nema gospodara, a da se odrekao svojih robova na поштен начин, u bilo којем систему, од robovlasništva па до tzv. демократије. Ниšta неobično, jer robovi nisu kućni ljubimci, robovi su темељ на којем почиња опстанак система, темељ који је подршка опстanka моći njihovih gospodara, robovi su uporište, извор животне енергије на којима stoje carstva. Nije poznato da se ikad ijedan car добровољно odrekao svojih robova. Istina, данас је систем постављен да u praksi više-manje ljudi nesвесно i добровољно postaju robovi i ne sluteći

što čine posljedicom vlastitog pristanka na ovo ili ono, naravno, kao plod indoktrinacije od samog rođenja pa do trenutka osvještenja.

Zato dokle god nad čovjekom postoji bilo koji gospodar, car, kralj, predsjednik, VLADA, predsjednik uprave, šef i slično, čovjek ne može biti išta više osim ROBA ili u statusu ROBA.

Ovaj dokument kojeg je napisala skupina osvještenih ljudi, objašnjava načine i principe razdruživanja Čovjeka od neprirodnog društvenog ugovora i svih implikacija koje primjena istog donosi. Ovom Objavom izriče se Istina i zajedno sa Slobodom stavljaju se na Pijedestal Života.

Zakon zdravog razuma

Rječnik prava (1889) defiše pojam Prirodni zakon koristeći tačno ove riječi: "Pravilo ljudskog djelovanja koje je Stvoritelj propisao i koje se može otkriti svjetлом razuma".

Drugim riječima, Prirodni zakon je Zakon Vrhovnog Stvoritelja i može biti poznat po svjetlu razuma. Zbog toga ne trebate ići u školu da biste znali Prirodni zakon. Jednako tako i ovaj dokument, iako u sebi sadrži elemente pravne nauke, može biti razumljiv i ljudima koji nisu obučeni u pravu, a i pisan je takvim načinom i u namjeri da bude jasan. Kreiran je u svrhu ostvarivanja slobode Čovjeka koristeći jasne i neoborive izraze svoje Slobodne Volje. On sadržava misli i ideje zasnovane na osnovnim Principima Razuma, Istine, Pravde, Dobre Volje, u Dobroj Vjeri bez predrasuda, zadržavajući sva svoja neotuđiva prava, a pritom bez uplitnja u ičija. Čovjek kao Prirodno Biće Jest Život i ima –Stvoriteljem danu Volju, te biološko tijelo od svojih rodonačelnika, kao njegov najpotentniji i najcjelovitiji izraz Kreacije na Zemlji.

Jednako tako, Čovjek kao najinteligentnije biće na Zemlji, nositelj je svakog sistema i njegov kreator, čime je njegovo neotuđivo pravo na superiorni položaj u bilo kakvoj svjetovnoj strukturi. U ovom dokumentu Čovjek to svoje pravo potvrđuje, te raskida sve ugovore koje je moguće ikada sklopio sa institucijama kojih se ovo tiče, a koje su ga dovele u podređenu i za Njegov Bitak, neprirodnu poziciju. Ovim dokumentom razdružuje se Čovjek od istih spomenutih institucija, navodeći detaljno i jasno razloge tog djelovanja. Sva prava koja je ijedan institut ili neki drugi pravni entitet ikada imao niti su prirođena, niti su prirodna, već su posredno ili neposredno, a često i manipulacijom i prisilom dobiveni od Čovjeka, pa je razumno zaključiti da je Čovjek izvor svih prava unutar i jednog pravnog sistema, te da On, kao jedini nositelj istih, ima pravo i povući ih, bez ikakvih posljedica, u bilo kojem trenutku, a što je i temeljna namjera ovog dokumenta.

Temeljni razlozi napuštanja državnog pravnog sistema

Neispunjavanje uloge države

Sadašnje pravne tvorevine u obliku nacionalnih država u potpunosti su promašile svoju ulogu, jer isključivi smisao postojanja država jest pružanje logističke podrške i servisiranje u korist Čovjeka. Štoviše, sadašnja saznanja upućuju da su upravo takve tvorevine bile i još uvijek su, ogromna prepreka u ostvarenju slobode Čovjeka, jer pojedinci, skriveni iza fikcije države i vlasti, kroz uloge njenih agenata i administratora, uvelike ograničavaju svijest, mentalne kapacitete, pa čak i fizički razvoj Čovjeka.

Prisila prava i dužnosti

Država ne može garantovati ikakva prava Čovjeku, jer država nije Stvoritelj, već kao čovjekova kreacija predstavlja najniži stupanj u hijerarhiji Kreacije. Kako onda nešto što je čovjek stvorio može čovjeku dati ikakva prava? Prava o kojima se priča su privilegije, jer one, po svojoj definiciji, mogu biti date, a poslijedično tome i oduzete. Pravo je u biti nešto potpuno drugo.

Privilegije po sistemu trgovine podrazumijevaju i dužnosti. Stoga pravilan naziv sistema nije pravni, već privilegijsko-dužnički. Takav sadržaj je robovlasničkog karaktera, jer država čovjeku daje i/ili oduzima privilegije, pritom odbacujući Univerzalne Zakone Slobode i Zlatna Zakonska Pravila. Sve ovo navedeno vrijedi i za dužnosti. Čovjek se nije rodio u dugu i nije dužan ikome.

Fikcija društvenog ugovora

Svaki moderni demokratski sistem poziva se unisono na „Društveni ugovor” kao vlastiti temelj. Takav „društveni čovjek” mora konstantno biti pod nadzorom, jer će, ako ga se ne kontroliše, njegova pokvarena narav izići na površinu. To je potpuna izmišljotina i neprihvatljiva životnoj filozofiji članova ove zajednice. Čovjek nije rođen u grijehu i u dugu kako to institucionalizirane vjerske organizacije tumače. Čovjek je, u Duhu i Sviesti, Superiorno Biće i ne treba ga učiti da se ne smije ubijati i krasti ili napadati druge ljude i njihovu imovinu. Čovjek to već zna, jer je to utkano u njegov DNK, dio je njegovog životnog koda s kojim se je utjelovio.

Fikcija pravnog sistema

Zapravo, pravni sistem je iluzija u kojoj je na vrh sistema postavljen fiktivni koncept kojeg zovemo pravo. Stoga je zacijelo jasno da je vladavina prava, a koja ne priznaje Prirodno Pravo ili Kosmičke Zakone Stvaranja i Života, obična fikcija, te nema podlogu u stvarnosti i iluzornog je karaktera.

Praktična posljedica svega toga je da čovjek, u ego stanju svijesti, živi lažan i fiktivan život. Pošto je sistem podskup djelovanja ljudskog uma, što drugo pravni sistem može biti nego fikcija i prijevara?

Primjena sotonističkih principa neživota

Stvoritelj realnosti u kojoj živimo, udahnuo je Život svemu što postoji i njegovog je izvornog porijekla. Sve ostalo nije od istog Izvora, jer ne sadrži Princip Života, Svijesti i Energije, pa ga, na dualističko-relativističkim principima suprotnosti Stvoritelju, mogli nazvati sotonskim (što nije potpuno tačno, ali za ovaj slučaj nije bitno). Sotonski princip je princip ne života, smrti, devijantne svijesti okrenute iznutra prema vani. Taj princip koji u biti nije princip, već odsustvo stvoriteljevog principa, postavljen je na temelju štovanja, strahopoštovanja, poslušnosti, pokornosti... Sotonska svijest traži da joj se podredite, da je štujete, molite, obožavate i prinosite joj žrtve. Ona odbija Čovjeka priznati Slobodnim Bićem koje je samodostatno i ima svoju volju. Postojanje države zahtjeva, ne znanje, već slijepo vjerovanje u pravni sistem, te je štovanje toga odmaka Čovjeka od Stvoritelja u smjeru devijacije i degradacija svijesti i Životnog Principa, čije se nevjerojatne posljedice danas manifestiraju u obliku izopačenog egocentričnog uma spremnog na sve oblike strave, s ciljem da utaživanja gladi za moći, slavom, stjecanjem bogatstva, dominacijom nad Prirom i bjesomučnim iskorištavanjem njenih resursa, što je danas tako vidljivo u svijetu, ukratko sotonizam.

Kriva interpretacija vladavine prava

Vladavina prava također podliježe hijerarhiji Stvaranja, tako da svaki zakon kojeg donosi čovjek mora biti jasan, izravan, iskren, u skladu sa Božanskim Pravom, Prirodnim Zakonima, Zdravim Razumom, Pravom Čovjeka. Ukoliko zakon nije takav, uopšte nije zakon, niti se može pričati o vladavini prava.

Korupcija vladavine prava

Vladavina prava možda sama po sebi i nije loša ideja, čak ima notu uzvišene svjesnosti, ali da bi ona mogla funkcionsati potrebni su uzvišeni ljudi širokog pogleda i znanja; ljudi koji su odbacili sitničave lične interese i prešli iz ličnog interesa u domenu interesa Života. U

ovom momentu činjenica jest da je vlast i vodstvo nacionalne države (u ovom slučaju misli se na REPUBLIKU CRNU GORU), kompromitovano na svim nivoima. Pokušaji svih institucionalnih i vaninstitucionalnih grupa ljudi da promjene legalnim sredstvima ovakav tok događaja, do sadašnjeg trenutka nisu urodili plodom.

Korupcija sudova

Sud je riječ koja označava radnju ili promišljanje koja uzima u razmatranje sve dostupne činjenice, verifikuje ih kroz objektivno iskustvo, znanje, duhovnost, psihologiju, te u svjetlu toga donosi zaključak ili određenu uputu za djelovanje, bez obzira bila ona obavezna ili ne.

Stoga administrativni sud uopšte i nije sud. To je administrativna zgrada, sudci su administratori, birokrati koje ne vide Stvarnost, jer im je pogled uronjen u zakone, pravilnike i paragafe...

Stoga te ljude nećemo niti zvati sudcima ili časnim ljudima. Samo Čovjek može biti častan. Postoji jako mnogo javnih dokumenta i napisanih knjiga, a i sami smo se kroz razne procese uvjerili da je nametnuto pravosuđe rak u tijelu društva i da je glavno oruđe za manipulaciju, korupciju, osvetu, ucjenu, prevaru, krađu i otimačinu imovine Čovjeka.

Legalizacija kriminala

Ustavno pravni poredak je anomalija u vladavini prava, jer je u potpunosti odvojena od Života i Zakona Prirode, s obzirom da ga ne prepoznaje. Pravni sistem je u ovom trenutku oslonjen na institut legalnosti kojeg se često poistovjećuje s pojmom zakonitosti, što je u biti netačno pa čak i perceptivno manipulativno.

U legalnom sistemu, stoga, kriminal može biti legalan, što je potpuno "normalna" pojava, ali naravno ne može ikada biti zakonit, pa dolazimo do paradoksa, po kojem je moguće da nešto legalno bude nezakonito i obrnuto.

Sistem legalnosti je sistem koji sa Istinom i Pravdom nema veze već samo sa fikcijom, ugovorima i poslovnim odnosima.

Pljačka čovjeka kroz financijski sistem

Pravni sistem je promotor najveće prevare današnjice i njegov vlastiti tjelohranitelj. Ta obmana se zove financijsko-bankarski sistem. Banke po principu „bankarstva djelimičnih rezervi“ kreiraju brojeve na zaslonu ekrana (čitaj: novac) iz čistog zraka, te ga upumpavaju u sistem bez pokrića, u obliku kredita (čitaj: dug) kojeg treba vratiti i to sa kamatama. Kako

kamate nisu ikad ubačene u opticaj, dug je nemoguće vratiti i država se mora konstantno zaduživati radi servisiranja kamata, jer ništa drugo ne može napraviti. U takvom sistemu država, koja je prije tog preuzela vlasništvo nad javnom imovinom, prodaje istu kao zalog za kredit ili kao garanciju za otplatu. Kad sve proda, onda će za kredite jamčiti svojim građanima (živim ljudima koji žive na teritoriju države) na koje je već upisala vlasništvo.

Tako je čovjek u paklu ovog koruptivnog sistema postao zalog za dugove i zavezan dužničkim ropstvom. Trgovačko - monetarni sistem baziran je na ekstrakciji energije iz aure svakog onog tko se novcem služi, jer taj novac je privatni novac, koji je stvoren u obliku duga.

Obzirom da se dugovi, u ovom kriminalnom sistemu, moraju vratiti, svaki rad koji se radi radi novca, svaka usluga naplaćena novcem, nije razmjena energije, već ekstrakcija iste od obje strane koje sudjeluju u tzv. razmjeni. Finansijski sistem duga mač je nad vratom čovječanstva i najveća poznata energetska ispičutura koji služi isključivo svojim gospodarima.

Pretvaranje čovjeka u osobu

Sklapanje ugovora između fiktivnog pravnog tijela i Živog Čovjeka nije moguće, jer fikcija, stvar koja ne postoji, ne može komunicirati sa Životom, sa Stvarnošću. Obzirom da pravni entitet ne može ikada postati živ, onda je ugovor moguće sklopiti jedino proglašavanjem čovjeka umrlim ili nestalim na moru. Takav trik realiziran je registracijom IMENA, (IME i PREZIME = OSOBA) koji jako sliči imenu Čovjeka (ime i obiteljsko ime), u matične državne knjige, čineći to IME vlasništvom države.

Stoga osoba ne postoji kao stvarna, već kao predstavnik nekoga ili nečega; ne živeći Život Prisutnosti, već predstavu. U toj predstavi čovjek se predstavlja određenim riječima, pri tom zaboravljajući da je on ono što riječju, imenom, nazivom, definicijom ili bilo kojom drugom umnom informacijom ne može biti opisano, objašnjeno, predstavljeno.

Sistem kao urok na energetskom tijelu

Pravnom magijom čovjek pristupa državi upisom događaja Rođenja Živog Djeteta u matične knjige i u njoj postaje građanin (OSOBA = IME i PREZIME), osoba koja kao takva stiče pravni subjektivitet. Pravni subjektivitet nije božanska kreacija i Prirodi je potpuno nepoznat pojam, jer takav subjektivitet, tj. osobnost u Prirodi ne postoji. Ovakvo stanje, koje se u mitologiji prikazuje kao svijet podzemlja i koje nema dodira sa Stvarnošću (a što je istina, jer država i sistem su potpuno fiktivni), može izbjegavati svaku vrstu običaja i ustanovljenih pravila, jer su ista primjenjiva u Svijetu Zemlje, Svijetu Živih, nikako za svijet

mrtvih, onom koji sada vlada. Takav urok građanstva i odricanje od svojeg Izvora, teško je sidro kojeg se treba oslobođiti da nas ne veže na vječno karmičko ropstvo i služenje dugu.

Nemogućnost promjena u koruptivnoj svijesti

Pokušaji poput pozivanja na zakone višeg reda, međunarodne institucije, deklaracije, konvencije, trgovačko pravo i sl. nisu urodili plodom. Koruptivna svijest, utjelovljena u vlasti, u cijelosti ignoriše sve pozive svjesnog Živog Čovjeka za uspostavom pravednog i slobodnog sistema.

Obzirom da je dužnost Čovjeka da se sam brine za sebe, a nikako za društvo ili zajednicu kojom ravna korumpirana svijest, jedina moguća odluka koja može biti donešena zdravorazumski, jest da napusti ovo legalno-pravno društvo, jer je svako djelovanje unutar njega daljnje gubljenje vremena i energije, koje paraziti sistema koriste isključivo za svoju dobrobit.

O zajednici i namjeri zajednice

Zajednica suverenih ljudi na Zemlji nije javno udruženje, neformalni red ili bilo koji drugi entitet koji je prepoznat, označen ili registriran u knjigama i pravilima pravnog poretka, bez obzira na izvorište ili funkciju, te teritorijalnu pripadnost istog.

Štoviše, potpuno nedvosmisleno je istaknuto da ova zajednica nema ikakvih dodirnih tačaka sa vladavinom prava današnjih fiktivnih sistema, i nije podložna ikakvim tumačenjima i kvalifikacijama pravnika ograničenih formom ustavno-pravnog poretka RCG ili ma kojeg drugog sličnog poretka. Pokušaji svrstavanja ovog reda i zajednice u kalupe pravnog sistema su ništavni i neće se uzimati kao relevantni u ikakvom odnosu s ljudima unutar iste.

Ova zajednica okuplja žive ljudi svjesne Postojanja u trenutku Ovdje i Sada i Postojanja Života u svakome Čovjeku i svemu što nas okružuje; ljudi lišene poistovjećivanja po bilo kojoj personalnoj osnovi i masci kojom je isti prividno zaognut. Nacionalnost, rasa, vjera, spol i/ili bilo kakav drugi personalni prikaz nebitan je među sukreatorima ove Zajednice. To ne znači da ljudi - sukreatori ne mogu imati osobnost ili karakter, već da to nije ikakva osnova za biti dijelom Zajednice, za razliku od pravnih sistema, kroz koje se Život gleda kao da je irelevantan, a pravna osobnost i njome povezan status, pozicija i kapacitet kao da je gotovo jedino bitno.

Stoga je ovo Zajednica Života u svim oblicima koji se prepoznaju kao različiti izrazi Jednote, čime je ikakva hijerarhija u ovoj zajednici izbjegнута. Svaki sukreator Zajednice jest Suveren i slobodan je činiti što god želi; s potpunom odgovornošću za svoje misli, riječi i djela; odgovoran za djela svoja ukoliko je narušen princip integriteta i suvereniteta drugog živog bića o čemu se pažljivo vodi računa unutar ove Zajednice.

Namjera zajednice je promocija Života i svih njegovih pojavnosti i manifestacija kao što su slobodna volja, ljubav, istina, snaga, odgovornost, poštenje, moralnost, spontanost, neuslovljenošć, mir i neutralnost...

Tvrđnja represivnih društava da Čovjeku treba usurpirati suverenost i slobodu da bi društvo bilo suvereno i slobodno, univerzalna je šala za malu djecu, koja je u samom početku promišljanja, od Čovjeka razumnog, odbačena kao neistina, obična šarena laž i bijedan pokušaj manipulacije.

Jedno od osnovnih načela ove Zajednice je da samo Suveren; slobodan, sretan, uravnotežen i snažan Čovjek može kreirati društvo takvih karakteristika. Sve ostalo je magija i opsjena koja, pri zdravom razumu i svijesti, nema pokriće. Samo onda kada je Čovjek u Miru i Ljubavi može slobodnom voljom odlučiti da dio Volje, iz Ljubavi za Čovjeka i Život, ustupi nekom drugome, nikako silom, manipulacijom ili magijom, a kako se to danas radi.

Shvaćanje sistema manipulacije i laži u kojem danas obitava čovjek, proučavanjem smo podigli na visoki nivo, što je rezultiralo ovim dokumentom kojim objavljujemo da se razdružujemo i kidamo sve veze sa fiktivnim svjetom mrtvih, svjetom bez duše i univerzalne suštine, te se vraćamo Kući, u Život, vraćamo Život natrag na Zemlju, mjesto gdje je oduvijek bio i gdje zauvijek treba i biti.

Istina kao temelj

Istina je jednostavna i laka za shvaćanje. Nije potrebna ikakva škola ili dodatna edukacija da bi se razumjelo ono što je samoevidentno. Istina je temelj i počelo, jer ona ne može biti oslonjena na išta. Istina jest temelj, a Istina temelja nema. Istina nije dio dualnog svijeta, perspektive, subjektivizma, pozicije. Ona ne ovisi o onome tko je gleda, niti o poziciji iz koje je netko gleda. Istina se može vidjeti samo iz svih pozicija simultano, a to je samo jedna pozicija, pozicija koja sadrži sve ostale pozicije, univerzalna, svevideća, bezvremena, bezprostorna pozicija. To je pozicija Duha, Duše, Stvoritelja svega vidljivog i nevidljivog.

Mi, ljudi-sukreatori ove Zajednice ovim dokumentom potvrđujemo da razumijemo Istinu i da se trudimo poštovati gornje postulate i sve postaviti na i u Istini, usklađeno sa svojim shvaćanjem. Ne može biti istina, samo ako je netko rekao, napisao, potvrdio da je to istina. Ne može biti istina samo zato jer se riječ koja je opisuje tumači na istinit način. Ne može biti istina samo iz razloga jer većina vjeruje u to. Ne može biti istina jer nam je tako olakšan „put k slobodi“. Ako postoji uslov, onda Istina ne postoji. Ako postoji ovlašteni tumač istine, onda Istina ne postoji. Ako postoji procedura za spoznaju istine, onda Istina ne postoji. Ako postoji ideja o istini, nema Istine. Istina jednostavno jest. Ne želimo više raditi kompromise jer je tako lakše, pa ćemo se pretvarati da je nešto istina, iako svi vide da nije. Ne pristajemo na uslovljenu istinu i slobodu, jer je pitanje vremena kad će se to pretvoriti u neslobodu. Ne pristajemo da postoji ikakav jemac za istinu i slobodu.

Stoga gradimo slobodno društvo u Istini i Istinoljubivosti, jer Vrijeme je došlo za To. Time tako Zajednica koju gradimo nije zasnovana na:

- Dokumentima samopozvanog autoriteta
- Pravilu ikakvog sistema

- Tumačenju samopozvanih tumača
- Svetim ili nekim drugim knjigama
- Pravnim ili religioznim doktrinama
- Definicijama značenja određenih riječi i jeziku generalno
- Pisanim zakonima bilo koje vrste
- Običajnim pravilima
- Priznanju institucija, jer priznanje ne trebamo niti tražimo

Tako zapravo istina treba biti viđena kao određeno stanje svijesti u kojem je jedan u zajedništvu sa svime, a ne odvojen. Iz takvog stanja svijesti svako djelovanje i odgovor je istina. To je nešto što se ne može empirijski dokazati, jer istina nije matematički produkt, ali se sasvim sigurno može osjetiti, što i sami potvrđujemo.

Istina ne postoji u svijetu, jer je svijet subjektivni pogled određenog uslovljenog uma koji kao i što izreka kaže „živi u svojem svijetu“. Stoga živjeti u ovom svijetu, ali ne biti od ovog svijeta preporučeni je cilj koji dosežemo, kako u duhovnom, a tako i u formalno - pravnom smislu, što je svrha ovog dokumenta.

Opoziv ugovora;

Građanskih, državnih;

Osnovni dokument svih pravnih fikcija u kojem se Život urezuje u knjigu i tvori tzv. „knjigu mrtvih“ je Rodni List kojeg kreira svaki Matični ured određene države prilikom upisa/registracije činjenice Rođenja Djeteta u knjige. Na temelju njihovog upisa u knjige kreiran je ugovor između države i roditelja koji su potpisali taj dokument. Ono što vam nije rečeno jest da se tim dokumentom kreira legalna fikcija, čije je ime napisano VERZALOM: a što nije Živi Čovjek, već korporativno tijelo (mrtvac, leš) koji iz svijeta živih prelazi u podzemlje, svijet mrtvih koji postoji samo na papiru. Potpisivanjem tog dokumenta roditelji se odriču svojeg djeteta i vežu ga uz korporativnu franšizu čiji je vlasnik izdavač dokumenta, u ovom slučaju država. Takav ugovor kreira osobu, a Dijete; Utjelovljena Duša, neznanjem roditelja, koji preuzimaju ulogu informatora, gubi rođenjem stečena prava, te postaje građanin koji ima privilegije i dužnosti temeljem svog novostečenog pravnog subjektiviteta.

Obzirom da je taj dokument/ugovor kreiran prevarom, jer nije nam rečena istina o pravnim i drugim posljedicama potpisivanja istog, sve povezano sa ovim dokumentom je nevažeće i ništavno. Stoga Ovdje i Sada izjavljujemo da Čovjek nije građanin, državljanin, porezni obveznik, niti bilo koji drugi oblik tzv. „fizičke osobe“. Čovjekovo postojanje i bit nisu na bilo koji način povezani sa nacionalnošću, teritorijem, formalnim/neformalnim pravnim poretkom ili bilo kojim drugim administrativno-pravnim terminom ili definicijom. Po Prirodi Stvarnosti, Čovjek ne pripada administrativno-pravnom svijetu papirnatih fikcija. Sve veze, potpisi, prešutni pristanci ili ugovori kojima je moguće pretpostavljeno postojanje veza između Čovjeka i fiktivnog administrativnog svijeta, od tog trenutka nisu valjani i ukidaju se. Suverena je Volja Čovjekova da se udružuje, ali i razdružuje bez ograničenja. Od ovog momenta na dalje, bilo koji odnos između Čovjeka i sistema, a tzv. građanskog porekta, uređenog građanskim pravima; ne vrijedi, ne primjenjuje se, ništavna je. Sve obaveze i obećanja od ovog su momenta bezvrijedna.

Trgovačko – bankarskih;

Trgovina i njome povezani bankarsko/financijski sistem temelj je sadašnjeg robovlasničkog sistema kroz fiktivni sistem duga, podržanog ezoterično-religijskim doktrinama. Valuta koja je u vlasništvu bankarsko/financijskog sistema vezala je Životnu Energiju Čovjeka u

ezoterični ugovor vječnog duga koji ne može biti otplaćen, ikada. Zakoni doneseni u svrhu trgovacko bankarskih poslova od strane, tzv. „zakonodavnih tijela“, nemaju dodirnih tačaka sa Prirodom, zdravim razumom, posljedično niti sa Istinom i Pravednošću.

Bankarski zakoni su kriminal od samog početka njegove uspostave u društvu, a vremenom se pretvorio u potpunog gospodara svijeta, u talisman novca, zarobljavajući ogromnu psihičku energiju većine ljudi na zemljici. REPUBLIKA CRNA GORA - RCG, kao i sve druge „suverene“ zemlje svijeta samo su lutke u rukama bankarskog sistema, što je lako dokazati i dokazano je bezbroj puta. Ovdje i Sada odbacujemo sve ugovore potpisane neposredno ili posredno sa ovim sistemom. Otkazujemo bilo koje i sve ugovore u kojima je Čovjek obilježen kao dužnik, jer dug ne postoji, fiktivan je i iluzoran. Osim toga, Čovjek svojom suverenom voljom odbija biti jemac/sudužnik za dugove drugih, jer je sredstvima prevare i neznanja uvučen u takve ugovore.

Obrazovnih i naučnih;

Utjelovljena Bića ravnopravna su imati Načelo Usmjerenosti, kao i Istinsko Autentično Jastvo. U Bitku to znači imati i izražavati svoju Suverenu Slobodnu Volju. U svjetskom sistemu, od rođenja do danas, svu se djecu poučava suprotno, da budu bez volje i bez sposobnosti samo-usmjerenja kao integriranog Cjelovitog Bića, Ovdje u Životu i Sada trajanjem na Zemljici. Nositelj istog lažnog usmjerenja je obrazovni i univerzitetski sistem, a koji je u određenoj mjeri obavezni program indoktrinacije života. Ovdje i Sada raskidamo bilo kakvu obavezu pohađanja istih indoktrinacijskih kurseva i „profesionalnih“ usmjerenja kao da ih nema; i kao da ih nikada nije bilo.

Tzv. naučni principi, a koje slijepo slijedi današnji društveni poredak, nisu Principi Živog Čovjeka. Nauka je doktrina isto kao i religija, jer nije vezana za stvarnog Čovjeka-naučnika, već za diplomu/certifikat/uvjerenje kojim se naučnik smatra naučnikom, a čime je uvedena „naučna diktatura“ kojom oni sami sebe proglašavaju vrhovnim bogovima materijalne, energetske i psihološke stvarnosti, dok su duhovnu ostavili svojim religioznim kompanjonima. Nauka ne poznaje konačnu Istinu i nema odgovore na ikakva esencijalna životna pitanja; stoga raskidamo bilo koji i svaki ugovor ikada na ijedan način sklopljen, a koji dozvoljava nauci i tzv. „naučnim principima“ da upravljaju našim životima u ijednom smislu. Ne priznajemo ikakve nalaze „strukte“ kao Ultimativnu Istinu i kao obvezujuće za Čovjeka u ikakvom smislu. Pravo je svakog Čovjeka da pristupi nauci ili bilo čemu drugome na individualan način, bez sklapanja ikakvih obvezničkih odnosa.

Dužničkih;

Dar Života je Dar od Vrhovnog Stvoritelja, kojeg religije predstavljaju kao Boga, ali to nije isto. Religijski Bog je gospodar Svijeta kojim on upravlja preko samoproglašenih zastupnika (čitaj: svećenika, popova, hodža, i svih ostalih religijom skrojenih uloga). Oni su taj „dar života“ nametnuli čovjeku kao obavezu i ta se obaveza smatra dugom. U tom kontekstu, mi živimo na ovoj Zemlji u, i pod pretpostavkom krivnje i obaveznog duga. U ovoj „božanskoj stvarnosti“ rođeni smo u "grijehu" i rođeni smo u dugu, u dugu koji je monetiziran i koji ne može i neće biti otplaćen ikada! U tom kontekstu nije teško pronaći zaključak da svaka kap vode i svaki dah zraka koji podržava Život su stvari koje se moraju platiti i koliko god to platili, taj dug nikad ne može biti vraćen, jer dugujemo dušu upravo tom bogu kroz njegove agente na zemlji, jer zapravo grijeh je dug. (<https://www.merriam-webster.com/dictionary/debt>)

Naši grijesi su dugovi bogu, koje mi, dužnici, ne možemo platiti. Bog je spreman brisati naše dugove ako se ponizimo pred njime. Tražeći oproštenje za naše grijeha priznajemo da nema drugog načina da se riješimo grijeha, nego kroz žrtvu sina čovječjeg; a što je zapravo koncept nametnute vjere i uvjerenja u neophodno, od životnog značaja i jedino moguće spasenje čovjeka kroz vječnu žrtvu života na Zemlji; koncept baziran na potpuno iskrivljenim, netačnim i lažnim istorijskim zbivanjima.

Ovom izjavom Suverene Slobodne Volje odbacujemo pretpostavku vječnog duga i rođenja u dugu, bez obzira na tumačenja ili moguće alegorijsko značenje biblijskih i drugih, navodno svetih tekstova. Dužničko ropstvo utkano je u umove ljudi kroz nikada osporenu sintagmu, da je čovjek božji rob; sintagmu koja definitivno kreira ugovor/zavjet poznat kao Stari, a potom Novi zavjet. Takav zavjet ili pretpostavka postojanja istog od Sada se Suverenom Voljom ukida i proglašava nevažećim i nepostojećim. Čovjek nije božji rob, niti njegov dužnik, niti je rođen u dugu/grijehu. Čovjek je Veličanstvena Manifestacija Stvoritelja, Utjelovljenje/Ovaploćenje Stvarnoga Njega, i živi po svojim neograničenim i neotuđivim pravima ovdje na Zemlji. Posljedica ovakvog raskida je odbacivanje bilo kakve božje agenture kao volje višeg reda.

Rođenja;

Ovdje i Sada proglašavamo da bilo koje Dijete rođeno po majci i ocu, a koji su sukreatori ove Zajednice ne pripada na bilo koji način državi ili bilo kojem drugom entitetu koji tvrdi da na njega ima pravo. Bez obzira da li je Dijete rođeno u kući, na cesti, u javnom vozilu ili javnoj instituciji, ovim dokumentom također odbacujemo bilo koje trgovačko ili bilo koje drugo pravo kojim se Dijete, Živo Biće, svojata. Bilo koji zakoni bilo kojeg administrativno-trgovačko-pravosudno-političko-religioznog tijela ništavni su u svakom slučaju. Implikacija

bilo kojeg ugovornog odnosa kakve god vrste, ovim dokumentom se odbacuje. Dijete je svoje i nije ičije vlasništvo i svojina, a roditelji su izabrani kao takvi od strane Kosmičke Volje i snose punu odgovornost kao njegovi staratelji i skrbnici pred istom spomenutom voljom i nikim drugim.

Vlasničkih;

Vlasništvo je Prirodi nepoznat pojam i ne postoji kao takvo. Priroda pripada svima, ali nikome posebno, te nitko ne može tvrditi da ima ikakvo vlasništvo nad nečim što je živo, a što je Zemlja i Sve na Zemlji. Vlasništvo, kao titula na pravo upravljanja komodom zemlje uz obaveznu naknadu, uvedena je od strane „Božjeg agenta na Zemlji“ (čitaj: institucija Pape) običnim izjavama i objavama, a koje su ovim dokumentom osporene. Ovim dokumentom proglašavamo sve zemljische knjige nevažećima, pogotovo u dijelu u kojem su samoproglašeni agenti, zastupnici fiktivnog entiteta REPUBLIKA CRNA GORA-RCG i svi ostali fiktivni entiteti koji iz toga proizlaze, zabilježili u zemljische knjige (čitaj: registre) kao pravo vlasništva na svu zemlju, na teritoriju koji zovemo Republika Crna Gora, a koje proizlazi iz navodno dodijeljenog prava na svu Zemlju samoproglašenih zastupnika Boga, gospodara Zemlje. Živi ljudi ne priznaju ovaku otimačinu, krađu i svojatanje Zemlje date Čovjeku na upravljanje i korištenje od Stvoritelja, kroz Dar Života i Bivanja na Zemlji. Stoga svi vlasnički listovi, posjedovni listovi i drugi certifikati koji zabranjuju ili ograničavaju upotrebu zemlje, objavom ovog dokumenta postaju ništavni. Zemlja pripada onome koji je na njoj i koji je koristi na koristan i ispravan način. Korištenje ili imanje na zemlji u skladu je sa Prirodnim Pravom, za razliku od vlasništva, jer nad Životom vlast ne postoji, niti je iko može imati.

Vlasništvo, kao autorski rad ili djelo ili fikcija, moguća je jedino u svijetu koji nije živ, u svijetu fikcije, u svijetu odsustnosti, svijetu mrtvih, ali Stvoritelj Svega Vidljivog i Živog nije i neće ikada dati ikome vlasništvo nad Kreacijom. Sve izjave ili objave ikoga o tome da ima vlasništvo nad Zemljom, Prirodom, Čovjekom i nad Životom, te da im je to povjerenio, najobičnije su izmišljotine, blasfemija i apsolutno su neprihvatljive, lažne i ništavne.

Svaki ugovor, zahtjev i/ili zapis, bez obzira da li je potpisani ili nije, a kojim se registracijom dozvoljava vlast fiktivnih entiteta nad bilo kojim Oblikom Života (Zemlja, Zrak, Voda, Flora, Fauna, Čovjek) ili nad rezultatima i plodovima rada i stvaralaštva Čovjeka, ovom je objavom odbačen. Dužnost je, na individualni zahtjev Čovjeka Živog, svaki zapis o vlasništvu iz registra u kojem se vode, izbrisati iz istog, kao i sve podatke koji se odnose na imovinu kojom gospodari i koristi Živi Čovjek.

Posebno ističemo da su raskinuti svi ugovori ili insinuacije na postojanje istih, kojim bilo tko tvrdi da ima prava na Tijelo Čovjekovo, organe, gene ili bilo što povezano s Tijelom

Čovječjim, uključujući i truplo (pepeo pepelu, Priroda Prirodi). Također ističemo da su raskinuti svi ugovori ili insinuacije da itko ima ikakva prava nad Duhom Čovjekovim, Mislima, Energijom ili bilo čime drugim što je, kroz multidimenzionalnu Stvarnost, direktno povezano s njime. Niko nema saglasnaost, pristanka ili bilo kakvu dozvolu za prisvajanje Stvarnosti i svi takvi ugovori Ovdje i Sada su prestali vrijediti.

Raskidani su i nevažećima proglašeni i svi ostali ugovori koji ovdje nisu izričito spomenuti, a regulisani su zakonima, aktima, pravilnicima propisima i drugim aktima unutar ustavnopravnog poretka RCG ili bilo kojeg drugog poretka na Zemlji koji tvrdi da ima prava nad Živim Čovjekom.

Religioznih;

Osnova religijske kontrole nad ljudima jest u ideologiji koja kaže: *ako se ponašamo u skladu sa zakonom, ako se ne ponašamo kao prestupnici i kriminalci, nemamo razloga da se plašimo vlasti.*

„Jer ona je božji sluga za tvoje dobro. Ali ako činiš zlo, boj se, jer ne nosi mač bez razloga. Ona je božji sluga, osvetnik koji iskaljuje njegov gnjev nad onim koji čini zlo.“ Pavao (13:4)

Drugim riječima, svakom uređenju je potrebna zakonodavna, sudska i izvršna vlast. U postojećem sistemu, zbog pale ljudske prirode koja ima sklonost ka zlu, vlast se mora osigurati silom. Tako je ona „Božji sluga“ u izvršnom smislu, jer sprečava samovolju i sankcionira prestupnike zakona.

Stoga se ne može tvrditi da država porobljava, a da je crkva osloboditelj, jer država je religijom ustanovljena i ovi biblijski citati dokazuju da je biblijski bog mrzitelj čovjeka koji treba biti reguliran i sankcioniran silom, a da je čovjek obavezan poštovati zakone, bez obzira koliko idiotski bili. Strah od vječnog ognja, prisutan svetom indoktrinacijom božjih agenata, sigurno pomaže u ovom ubacivanju ovaca u tor zakona i vlasti.

„Prije svega to je pobuna protiv tiranije vrhovnog teološkog oličenja, tj. Boga. Očito je da dokle god imamo gospodara na nebu, na Zemlji smo robovi. Naš razum i volja također se poništavaju. Dok god vjerujemo da mu dugujemo apsolutnu poslušnost, a pokraj boga i nema druge apsolutne poslušnosti, neminovno ćemo se morati pasivno i bez ikakva otpora podvrći svetom autoritetu njegovih posrednika i izabranika: mesijama, prorocima, božjom voljom nadahnutim zakonodavcima, carevima, kraljevima i svim njihovim službenicima i ministrima, predstavnicima i službenicima dviju najvećih institucija koje nam se nameću kao određene božjom voljom da upravljaju ljudima: crkve i države. Svaki svjetovni ili ljudski

autoritet dolazi direktno od duhovnog ili božjeg autoriteta. Međutim, autoritet je negacija slobode, bog, ili bolje reći, božja fikcija je potvrda ili intelektualni i moralni uzrok robovanja na Zemlji, i ljudska će sloboda tek onda biti potpuna kad potpuno uništi kobnu fikciju nebeskog gospodara.. – Mihail Bakunin

Kan. 96 - Čovjek se krštenjem pritjelovljuje Kristovoj Crkvi i postaje u njoj OSOBA, s dužnostima i pravima koja su hrišćanima, uzimajući dakako u obzir njihov položaj, vlastita, ako su u crkvenom zajedništvu i ako to ne prijeći zakonito donesena kaznena mjera.

Osnovno obilježje pristupanja hrišćanskoj crkvi jest u zahtjevu za pristupanje istoj kroz magičnu ceremoniju i upisu u njene knjige isključivo u svojstvu OSOBE, vjernika – podanika; koji kao takav nema Prirodna Prava dobivena svojim rođenjem, jer samo je Živ Čovjek u svojstvu Prirodnih Prava; te se kroz ceremoniju krštenja ponovo „rađa“, ali sada u drugom svijetu, svijetu smrti i pravnog prometa u kojem je postao fizička/pravna osoba sa privilegijama i dužnostima. Takav vjernik-podanik dužan je zastupati i poštovati sve doktrine koje mu vrhovništvo crkve umetne u glavu. Zarobljavajuće doktrine su doslovno ubice čovjekove duše i u ovom trenutku ih se odričemo i odbacujemo.

Čovjek zdravoga razuma odbija vjerovati u principe kosmičkog robovlasničkog sistema u kojem je bog gospodar svega, a čovjek crv ili manje od toga. Takav bog je ego manjak željan obožavanja i veličanja svojeg lika i djela i nespojiv je sa vizijom Ljubavi Vječne i Tvorca Milosrdnog koji voli svu svoju djecu jednako, bez obzira na njihovo ponašanje. Stoga biblijsko-religijski bog nije Bog Čovjeka, već bog osobe i mi ga ne prihvatomamo kao Univerzalni Princip Istine, Ljubavi i Mira. Raskidamo sve i bilo koje veze koje smo kreirali sa tim entitetom kroz bilo koje ugovore, zavjete, sakramente itd. Ti ugovori su nastali bez potpunog znanja, transparentnosti i dobre volje od strane božjih agenata i ništavni su po svojoj prirodi. Osim ugovora Čovjek se odriče i doktrina koji propagiraju ovakvu vrstu osvetoljubivog, ljubomornog i posesivnog boga, jer njegova pojавa može rezultirati samo strahom ili ljubavi temeljem straha, a što je laž, fikcija i prevara. Vjera u robovlasnički sistem na nebu kroz kreativne principe kreira isti takav sistem na zemlji. Stoga se ovdje izričito naglašava odlučnost i snaga kojom takvu vjeru rezolutno proglašavamo ubicom Duše Ljudske i prevarom kosmičkih razmjera sa kojom sada raskidamo sve veze i tražimo da, na individualni zahtjev, svaki Čovjek bude izbrisani iz matičnih dužničkih knjiga „božje agenture“. Ugovor se smatra raskinutim bez obzira na činjenicu ne/brisanja iz vatikanskih, pravoslavnih knjiga, uključujući knjige bilo koje druge institucije religijskog karaktera.

Generalni opoziv ugovora bilo koje vrste;

Ovom objavom suvereno izjavljujem da je ovo moja izražena volja, da su sve relacije, veze i obavezujući sporazumi prekinuti u svim opštim i pojedinačnim tačkama ugovornih veza i svim nevidljivim i skrivenim tačkama koje su me držali ograničenim, zadržanim i/ili kontrolisanim na način da su stvorili skrivenu, okultnu, nepotpunu ili namjerno zamagljenu vezu privrženosti fiktivnim ili sličnim angažmanima, u bilo kojoj i svim dimenzijama, stvarnostima, vremenima, svemirima i paralelnim ili alternativnim konstrukcijama izvedenim iz njih. Ovime izjavljujem da je moja suverena slobodna volja, svrha i namjera da ovu Objavu donosimo kao svoj vlastiti voljni akt i slobodnu volju.

Ovime izjavljujem da odbacujem bilo kakve potpise ili energetske veze u bilo kojoj i svim zakletvama, zavjetima, ugovorima, sporazumima ili ugovornim odnosima u koje sam ušao bez potpunog znanja, svijesti ili razumijevanja ili su učinjeni u neznanju ili nedostatku kapaciteta u takvom maniru da vežu Mene; Dušu/Duh/Biće, te povezuju s bilo kime ili čime od onih koji u ovom sadašnjem momentu ne služe Meni na koristan način i svrsi kojoj sada usmjeravam Život, Duh, Energiju i Namjeru. Nadalje, namjeravam da se bilo koji ostatak ili preostala veza, ako zahtijevaju svjesnost i razumijevanje u svrhu konačnog olakšanja, otklanjanja ili rješavanja karmičnih odgovornosti ili valjanih obveza bilo koje vrste ili svojstva, pojave unutar Mojeg očitog iskustva i svesne svijesti u Moj trenutni životni tok na takav način da mi omogući pravilno i potpuno uticanje na takvo rješenje; i za pravilno i zadovoljavajuće rješavanje i ukidanje takvih odgovornosti ili obaveza, kako se to zahtijeva:

Bilo koja i sve zakletve, zavjeti, ugovori ili ugovorne veze koji ne služe meni u trenutku Ovdje i Sada (nema vremena) za svrhu i ispunjenje Mojih navedenih namjera, ovime se oduzimaju i ukidaju ab initio i nunc pro tunc (od početka i kao da nisu ikada bili), dok je istovremeno moja volja, svrha i namjera da se riješe i zadovolje sva preostala i dokazana potraživanja, obveze ili druge neravnoteže koje ostaju i zahtijevaju takvo rješavanje na pravičan, pošten i uravnotežen način na zadovoljstvo svih povezanih bića, ako su takvi pokazani i dokazani da su valjani u skladu s bilo kojim takvim ugovorima i sporazumima koje sam potpisao svjesno i voljno. Pozivam sva bića s bilo kakvim tvrdnjama takvim, da mi ih predstave u najkraćem mogućem obliku ili prilici, a potom ću nastojati postići ravnopravno rješenje prema maksimama pravičnosti i načelima sadržanim u njoj. Bez obzira na to, bilo koje i sve takve ugovorne obaveze koje se pokazuju bez pozicije ili zasluga ili su izvedene iz lažnih pretenzija ili drugih metoda lažne gradnje u poticanju ili izvršenju istih, smatraju se ništavnim.

Ovim Zakonom, Dekretom i Deklaracijom, Objavom Moja Suverena Slobodna Volja Je u namjeri Biti Put za Jastvo i sva druga Bića čistih namjera u misiji Života, za izvršenje

Pravnog lijeka, odluke i rješenja u ovom planetarnom svijetu poznatom kao Zemlja i unutar veće solarne, galaktičke i univerzalne domene, gdje ona postoji i ima svoje Biće, na isti način kao što je gore navedeno, da vidi istinsko ravnopravno balansiranje kraljevstva i ozdravljenje Zemlje, Zraka, Vode i Mora ove slavne Kreacije, nikada pod prisilom ili ropstvom i uvijek u Pravoj Slobodi.

Prirodna prava Zajednice

Čovjek je oduvijek imao samo prirodna, tj. prirođena prava. Sva prava ikad dobivena ili rođenjem stečena, prirodna su prava, pa je Prirodno Pravo prikladno Čovjeku koji je Prirodno Biće, od Prirode neodvojiv. Tek kada je Čovjek pomislio za sebe da je osoba, od Prirode u srcu se otudio i zakonima nekog drugog neprirodnog entiteta postao podložan; zakonima nižeg reda.

Zadržavanje prirođenih neotuđivih prava.

Zajednica u potpunosti zadržava sva prava koja oduvijek, po Prirodi i Rođenju, Živom Čovjeku pripadaju. Shvaćanja smo da je Čovjek stvoren kao izdanak Sveprisutnosti, te kao takav, nikada, nigdje, na nijedan način, od Prirode odvojen nije. Ideja o odvojenosti samo je ideja i kao svaka ideja sa istinom nema dodirnih tačaka.

Stoga bilo kakva ideja o posredovanju između Čovjeka i Sveprisutnosti je iluzija i ovim je dokumentom u potpunosti odbacujemo. Čovjek jest Život i Sveprisutnost i sadrži kompletan kod Sveprisutnosti Sada i Ovdje i svi zakoni Kreacije ugrađeni su u čovjekov gen i stanicu kao Zlatno Zakonsko Pravilo. Svjestan Čovjek zna, a mi jesmo zajednica svjesnih, da se u kosmičkom polju ne može išta promatrati odvojeno i tako znamo da djelovanje utječe na sve, prvenstveno na onog koji je uzrok djelovanja. Nikakvi dodatni zakoni, pravila, norme i propisi doneseni od bilo koje osobe ili pravne institucije nisu potrebne i korisne. Zakoni doneseni iz egoistične namjere, makar ta namjera bila najbolja, utaban su put za pakao, što je i vidljivo u sadašnjoj hiperprodukciji pravila, statuta i propisa. Zakoni doneseni iz neznanja produkuju daljnja zapetljanja i ograničenja izražaja i djelovanja svijesti, a što je po svojoj definiciji suprotnost spontanosti i intuitivnosti Života. Stoga hiperprodukcija zakona je neprijatelj Života.

Zajednica živih ljudi odriče se svih privilegija koje religiozno-komercijalno-bankarski sistem nudi u zamjenu za rad i pokornost i time povezanih dužnosti.

Svoja prava neotuđiva, u naše gen i stanicu utkana, koristit ćemo tako da:

- Zajednica, temeljem Prirodnog prava Čovjeka na samo(ne)opredjeljenje i dobrovoljno (ne)udruživanje, obavještava sve zainteresirane da će, na zahtjev sukreatora Zajednice izdavati privatne iskaznice kojima se iskazuje pripadnost Zajednici. Identitet je svojstvo osoba, Živi Čovjek ga nema, on jest. Iskaznica naznačava pripadnost Zajednici. Privatne

iskaznice i drugi dokumenti koje izda ova Zajednica mogu se koristiti uvijek i na bilo kojem mjestu, jer su one izdane Živom Čovjeku, a ne fizičkoj osobi koja sudjeluje u pravnom prometu.

- Zajednica takođe obavještava sve da će ući fizički u posjed dijela Zemlje za koji se utvrdi da je napušten i da se ne koristi, jer Čovjek pripada Zemlji, Zemlja Čovjeku, a ne fiktivnoj osobi zvanoj vlasnik upisanoj u Zemljšne knjige. Zemlja je uvijek pripadala onome ko je na njoj i koji je/joј koristi. To je Prirodni zakon, veći od ikog zakona kojeg su donijele osobe ili korporacije. Pri tom, dajemo garancije pod materijalnom, krivičnom i moralnom odgovornošću da ćemo zemljište koristiti u maniri dobrog i pravednog gospodara, te da ćemo se pažnjom i ljubavi odnositi prema Majčici Zemlji. Također izjavljujemo da nećemo svojim djelovanjem onečišćavati zemlju, vodu i zrak, tj. barem u mnogoј mjeri manje o onoga kako se danas tretira zemlja i okoliš.
- Nadalje, Zajednica izjavljuje da neće koristiti komunalne usluge koje se daju u pravnom prometu. Izjavljujemo da ćemo sami zbrinjavati svoj otpad, sami graditi i izgraditi infrastrukturu sa minimalnim negativnim utjecajem na okoliš. Svaku uslugu od bilo kojeg komunalnog poduzeća koju moguće budemo koristili, uredno ćemo i platiti.
- Pravo na korištenje zemlje, plodova zemlje, vode, zraka oduvijek je i onako pripadalo Čovjeku, tako da ga se i mi, Živ Čovjek na Zemlji / Živi Ljudi na Zemlji, ne odričemo.
- Zajednica također uzima za pravo mogućnost otvaranja privatnog ureda, sličnog tvrtci, koja neće biti registrirana u ijednoj korporativnoj knjizi, ali će djelovati kao društvo sa potpunom odgovornošću (S.P.O.), u kojoj Zajednica sa svom imovinom garantuje da će ispuniti sve ugovore koje je moguće sklopi u trgovačkom ili nekom drugom poslu.
- Zajednica uzima za pravo da osnuje vlastitu riznicu i valutu kojom će trgovati u privatnoj razmjeni dobara. Takva valuta i njeno korištenje neće biti ograničeno samo na sukreatore -Zajednice, već je, bilo tko, tko želi sudjelovati u ovakvoj razmjeni, dobrodošao.
- Zajednica uzima za pravo da osnuje privatni sud zapisa/arhiva.
- Zajednica uzima za pravo da osnuje vlastitu redarsku službu koja će djelovati samo među sukreatorima Zajednice, a na dijelu Zemlje kojim će se Zajednica koristiti.
- Zajednica uzima za pravo ustanoviti svoja vlastita pravila koja nisu mandatorna, niti obavezujuća pod prijetnjom kazne ili zatvora, već izrazito dobrovoljnog karaktera za sve ljudе koji žele biti sukreatori Zajednice.

- Zajednica uzima za pravo izvršiti bilo koju akciju koja nije ovdje izrekom navedena, a koja ne usurpira ičija prava, slobodu, niti šteti na ikoji način Sveukupnosti Života.

Sva pravila koja će biti u skladu sa najvišim zakonskim normama Kosmičkog i Prirodnog zakona, neće biti izražena kroz trgovačko-bankarsko-religiozne ili ikakve drugim ideološke dogme. Pravila Zajednice je interni dokument koji se ne tiče bilo koga osim sukreatora, pa stoga nije dio ove objave.

Živi čovjek slobodan je i zadržava pravo potpune kontrole (sva prava pridržana) nad:

- svojim tijelom
- svojim mislima
- svojim osjećajima
- svojom energijom
- svojim genima
- svojom svojinom
- zemljom
- vodom
- zrakom
- potpunom slobodom kretanja
- izražavanja
- djelovanja

koja je ograničena jedino slobodom drugoga.

Objavljujemo Mir i izgubljenog sina/kćeri kući povratak

Podijeljenost i polaritet stvaraju konflikt, a konflikt je rat. Rat je uzrok podijeljenog, polariziranog uma, jer je misao temelj takve stvarnosti. Kako misliš tako će ti biti, rečeno je. Izvorna kuća Čovjeka Jedinstvo je Apsolutnoga, Onoga u kojem podjele i polarizacija nema, stoga niti rata. Tamo gdje nema rata, Mir Jeste. U bilo kakvom sukobu ili polarizaciji sa bilo kim ili čim nismo. Ideološke i relacijske principe izbacujemo iz srca naših, one koje su osnova konflikta, a oko sebe svijet gledamo kroz Ljubav Vječnu i Ravnotežu sveprisutnu u Srcima našim. Pronašao/la je izlaz sin/kćer izgubljeni iz bespuća konceptualno-ideološko-administrativnog svijeta i ide u Sveg Postojanja i Života Čisti Izvor.

Sve ljudi koji su kroz riječi ove i dokument iskrenost i istinu prepoznali, pozivamo da prouče ga i slobodi se, unutar Zajednice Čovjeka, u miru i neutralnosti, pridruže.

Odgovornost

Odgovornost za život svoj i sve posljedice onoga što misli, radi i govori preuzima u potpunosti Čovjek. Također odgovoran je Čovjek za svako stanje svoje, bilo ono fizičkog, emocionalnog, mentalnog, energetskog ili nekog drugog karaktera. Odbijamo bilo čiju tvrdnju da je, za bilo koje od navedenih iznad stanja naših, odgovoran. Odgovornost je moja. Ukratko, sa sobom se suočavamo i za sve naše postupke odgovornost preuzimamo, u aspektima svim, za svoje misli riječi i djela. Ovdje je bitno razumijevanje tzv. "konstrukta neprijatelja". Isti podrazumijeva unutar sebe raskol koji polarizaciju energetsku uzrokuje, a koju u svijet projektujemo da bi je se u sebi odrekli. Nasuprot tome, kada odgovornost punu preuzmimo za naš svijet tako što to u sebi ozdravimo, svijet će izlječen također biti, povratkom jedinstvu istinskom.

Na isti način tražimo od živih ljudi svih, pa čak i osoba da odgovornost za svako svoje djelovanje i stanje preuzmu i prestanu biti žrtve vlastitih misli i uvjerenja, te da upirati prstom u bilo koga prestanu, krivca za nastale okolnosti tražeći.

Odgovornost o kojoj ovdje pričamo nije profesionalna, unutar određenog sistema, javne ili privatne prirode, odgovornost. Ova Zajednica Živih Ljudi i tako nije dio, bilo javnog ili privatnog sistema, te se profesionalnom ili ugovornom odgovornošću baviti neće i ne prihvata bilo kakvu nametnutu institucionalnu odgovornost obzirom na neporecivu činjenicu da smo raskinuli sve ugovore koji su nas za istu vezali. Ali opet, mi smo ti koji punu odgovornost preuzeti trebamo, da žrtve i nemoćnici ne budemo.

Suživot

Obaveze i garancije zajednice

Živi Čovjek i Zajednica ova, da Život će poštovati, čašću se obavezuju, bez obzira bio Život ili ne sebe svjestan, bez obzira u kakvom god obliku postojao. Obećavamo također da ćemo svako Živo Biće i sva njegova prava na imovinu poštovati, te da ćemo na zahtjev obeštetiti biće svako kojem smo štetu načinili. Živi Čovjek obećava takođe da silom ili manipulacijom pozivati nikoga neće na izlazak iz sistema iluzije. Svaki dobrodošao je Čovjek, tek kada potrebu da sukreator Zajednice postane, osjeti. Svako manipulativno, nasilno, emocionalno ili iz nekog straha drugog pridruživanje uslovljeno, ovoj Zajednici prihvatljivo nije. Sloboda da u nesvijesti i neznanju se bude, vrijednost je neotuđiva, za Života oblik svaki. Jedino vlastitim izborom i voljom vlastitom, bez prisile bilo kakve, sukreatorom Zajednice postati je moguće. To ne znači da Živ Čovjek neće uvijek i svugdje o iluziji sistema i njegovoj neistinitosti govoriti. Takvim izričajem se ne napada ili omalovažava ikog, već se jednostavno Istina, na sve načine moguće, u Kosmičko postavlja Polje. Istina kao najveća vrijednost obaveza biti treba i Života neodvojivi dio, a kako Život i Istina razdvojeni biti ne mogu, obaveza je Čovjeka Živog Istину govoriti, u Istini Bivati.

Ukoliko je izlaskom iz sistema određeni dug kreiran koji i zdravorazumski valjan jest, nadoknaditi ga obećajemo. Ukoliko je dug fiktivan ili nevaljanim ugovorom kreiram, manipulacijom, propisima, zakonima i procedurama koji u dosljednosti sa Kosmičkim i Prirodnim pravima nisu, takav ugovor i dug koji proizlazi iz njega, ništavan je. Svaki ugovor iz kojeg je kreiran dug, a stranke nisu o posljedicama sklapanja istog u potpunosti obaviještene, jer postoji obaveza skrivena, nije valjan. Živi Čovjek poštuje svaki ugovor, dogovor, obećanje koje je sklopio u znanju svojem potpunom i svjesnošću o svim posljedicama sklapanja istog. Ovom prilikom, upozoravamo sve Žive Slobodne Ljude da lakomisleno i nesvesno u ugovorni odnos ne ulaze.

Čovjek; Garant Mira, Suvereniteta i Prosperiteta

Čovjek je Biće Koje Jest, za razliku od građanina koji o postojanju dokaz imati mora, a kojeg izdaje nadležno legalno-pravno fiktivno tijelo. Građanin kao folirant postoji i djeluje, „u ime čovjeka”, ne kao Čovjek Sam. Građanin je kategorija robovsko-vazalska Rimskim Građanskim Pravom definisana, a Rim je društvo robovlasničko. Stoga je građanin vazal, kmet koji iz neznanja i prihvatanjem identiteta danog pristaje rob(a)biti, jer u iluzornom

abitava svijetu koji nije stvoren, niti Univerzalnim Stvoriteljem, podržan, bez kojeg ne postoji išta. Privid postojanja istog, u Čovjeku nalazi se, jer Čovjek Jest Put, Istina i Život. Suveren i Autoritet je Čovjek, Čovjek Izvor Svega Jest. Jedino prema Izvoru Svega kretanjem, od fiktivnih se svjetova udaljavajući, u dodir s mnogostrukim mogućnostima razvoja Života i Svijesti u istinitom, mirnom i ljubavnom smislu, Čovjek dolazi. Građanin je otpad, od Života odvojen, robovlasnički program, kojeg se dokumentom ovim odričemo, na račun kreatora ove smicalice.

Ovog prestajem trenutka, Životom Koji Jesam, fiktivnu ulogu osobe-građanina hraniti, svojom Vjerom, Svješću i Silom Životnom. Svjestan je Čovjek da Jest Života Manifestacija i stoga će, nepodijeljeno i bez unutarnjeg raskola, uvijek djelovati. U polje se holografsko postojanja našeg unutrašnji raskol i odvojenost preslikava, kako bi se prema vani na način prikladan manifestirali, s ciljem izbjegavanja, o podvojenosti unutarnjoj, brutalne istine. Gdje kao uzrok uznenirenosti naše i naše ljutnje i strahova projekciju, neprijatelja vidimo? Zašto izbjegavamo Istinsku Samoodgovornost i „Ti mene posjeduješ“ program koji je projekova izvan nas samih, čekajući vladu, crkvu ili boga da spasiti nas dođe? To pitanja su za postaviti ključna, i radeći to, zadržavajući ta pitanja u nama kako bi namagnetizirali i energizirali naše razumijevanje i kako bi se odgovori iznjedrili, razumjeti počinjemo Koncept Suverene Slobodne Volje. Zašto nedostatak naše istinske volje kao nešto normalno i prihvatljivo, prihvaćamo? Zašto odvojenost kreiramo i krivicu i odgovornost izvan nas samih, projektujemo? Ovih najviših istina o Kreaciji Stvarnosti svjestan, Čovjek jedini mogući Garant Mira, Suvereniteta i Prosperiteta, postaje, jer niti jedno drugo biće ili nije svjesno ili nema potencijal za to.

Obavijest službenicima sistema

Službenici sistema i drugi ljudi koji još se probudili nisu iz iluzije svoje, pa ideologiji pogubnoj služe, nisu neprijatelji Čovjeka. Oni su voljeni Sestre/Braća Čovjeka i dužnim ih poštovanjem, Ljubavlju i Mirom, tretiramo. Ipak, svih Sestara i Braće pozornost skrećemo, a koji kao sistema službenici rade, da je sistem u kojem obitavaju, inferiornog karaktera, jer se odnosi na osobe, fizičke i pravne, entitete karaktera dvodimenzionalnog, papirnatog, entitete nižeg reda. Takva služba i agenti živima se ne smatraju, već osobama koje života, zbog nedostatka Duše, Čovječnosti i Života, privid imaju. Obzirom da je svako u potpunosti, za ono što čini, odgovoran, Ljubavlju i Razumijevanjem upozoravamo da je svako djelovanje, a koje je okrenuto protiv Živog Čovjeka koji ne čini štetu bilo kakvu, Kosmičkim i Prirodnim zakonima suprotno, te će sigurno svaki, u ulozi agenta Čovjek odgovarati pred Sveprisutnim i Vječnim Životom za svoje djelovanje.

Pravila koje je donjela skupština RCG na Živog se Čovjeka ikada odnosili nisu. U odnosu na Kosmički i Prirodni zakon, ustavno - pravni poredak je niže u hijerarhiji vladavine prava, te

nema mogućnosti donošenja bilo kakvih zakona obavezujućih za Život. Čovjek jest Život, a skupština, jer ne posjeduje bilo kakav za to kapacitet, ne upravlja Životom. Osoba je fikcija i parlament može upravljati fikcijom samo ako Čovjek na to pristane. Ovim dokumentom sva prava koja sistem, to jest agenti sistema, misle da imaju nad Čovjekom Živim su opozvana kao da nikada postojala nisu, te su od samoga Početka ništavna. Republika Crna Gora i sve ostale nacionalne države u sistemu današnjem kao trgovačke su registrovana kompanije. One su iluzorne tvorevine, ideje i ideologije koje u stvarnosti ne postoje, pa je nemoguća njihova nad Životom nadležnost. Ovim dokumentom to je stanje utvrđeno također kao pravna činjenica najvišeg reda, kao Istina.

Simboli zajednice

Neophodno je u papirnatom svijetu određeni logo imati, simbol kojim će se Zajednica, vizuelno i čujno, iskazivati. Koordinatori Zajednice odredili su da će se Zajednica bijelom zastavom koja sadrži logo/pečat Zajednice iskazivati. Bijela zastava je oduvijek Mira i Neutralnosti simbol, jer kada onaj koji dolazi, pod zastavom bijelom dolazi, iskazuje da u nikakvom sukobu ne sudjeluje, ne zauzima strane bilo koje. To ujedno i simbol je izlaska iz rata trgovačkog, tj. djelovanja ratnog, što u biti i jest namjera i smisao osnivanja Zajednice.

Logo Zajednice ljudskog je otisak prsta crvene boje koji iskazuje Život, Krv i Čovjeka, koji je ujedno i korijen/zemlja uporište života koji iz njega/zemlje izranja, te za razliku od administrativnog teritorija, na Život Jednote ukazuje, bez obzira na izražaje njegove, a time i iz fiktivnog političko-pravnog svijeta izlazak. Pečat se sastoji od kruga promjera 38 mm unutar kojeg logo se zajednice nalazi, a iznutra kružno piše „Zajednica suverenih ljudi na zemljama“ na vrhu i „Živi čovjek“ ispod. Svaka stvar, imovina, prostor, auto, druga nekretnina ili dokument koji je označen Zajednice simbolima, ne pripada u fiktivni trgovački ustavnopravni poredak. Agenti sistema ne mogu imati i nemaju nadležnost ikakvu nad ikim koji se iskazuje ovih simbola korištenjem. Javna web stranica zajednice je www.zivicovjek.org

Infrastruktura

Korištenje infrastrukture izrađene unutar sistema, što se uglavnom odnosi, ali ne isključivo, na prometnice, pravo je neotuđivo od Živog Čovjeka, obzirom da svaka cesta na Zemlji je napravljena i od resursa Zemljinih, onih koji Čovjeku pripadaju. Isto je i sa vodom i zrakom. Druga ne-materijalna javna dobra poput zdravstva, školstva, ili nekih drugih privilegija koje država nudi prirodna i prirođena nisu, te ih Živi Čovjek koristiti neće. Ako ih i koristi, koristit će ih prema cjeniku i pravilima davatelja usluge.

Živi Čovjek zadržava i pravo potpunog upravljanja svim resursima zemaljskim, obzirom da mu u posjedovnom i upravljačkom smislu pripadaju, a nikako fiktivnim inkorporiranim tvorevinama koje su Prirođena prava od Čovjeka odrodile.

Pravni učinak

Uputstvo o pravnom lijeku

Izražavanje Slobodne Volje Suverenog nije pravni postupak; jer fiktivni pravni postupak ne prepoznaje Suverenitet, Suverenitet je iznad; već je istinit i životan Čovjeka izraz, oslobođen bilo kojih deluzijskih ideoloških utjecaja. Zato ovdje jasno i otvoreno pitamo svakog Živog Čovjeka, ali i predstavnike fiktivnih administrativnih asocijacija: „Da li naša izražena slobodna volja i namjere koje transparentno objavljujemo, na ijedan način krše, okupiraju, ograničavaju vašu slobodnu volju i na koji način? Da li ste na ijedan način oštećeni i postoji li opasnost od oštećenja ili ugrožavanja vaših interesa? Da li naše izražene namjere i Objava stvaraju koliziju sa vašim namjerama na bilo koji način?

Bilo kakvu pritužbu ili tvrdnju kojom osporavate cijelokupnu Objavu ili dio iste zajedno sa dokazima i razumnim tvrdnjama trebate dostaviti na adresu: Stepinčeva 12, 21311 Stobreč, Hrvatska ili u elektronskom obliku na e-mail: info@zivicovjek.org

Principom Ljubavi, Mira i Dobre Volje dajemo Vam 30 dana razumnoga roka, a od datuma primitka Objave, da je možete proučiti i odgovoriti ukoliko želite. Ukoliko ne odgovorite, smatraće se da bilo kakvih pritužbi/prigovora nemate, niti da bilo koji dio dokumenta osporavate, čime šutnjom javno priznajete da Suverena Slobodna Volja ovdje izražena, ne ugrožava ikoga i išta i da je sa Prirodnim pravima svakog Živog Čovjeka, potpuno u skladu.

Posljedice Objave

Ova Objava Slobode i Suvereniteta Živog Čovjeka na svakog Čovjeka se odnosi koji je postao ili će postati Sukreator Zajednice, te je kao takav prihvatio sve postulate i načela iste. Smatra se da je svaki Čovjek, Sukreator Zajednice, ovim dokumentom obznanio Slobodu od fikcije sistema i da je potpuno slobodan u formalno-pravnom smislu i svim drugim aspektima. Kako će Slobodan Čovjek Slobodu živjeti i da li će upotrebljavati znanja i ovu Objavu, potpuno je individualna stvar svakog ponaosob. Svaki Čovjek, Sukreator Zajednice preuzima potpunu odgovornost za svaku radnju i posljedicu te radnje, temeljem sudjelovanja u ovoj Zajednici i šire.

Završetak

Na kraju ovo svečanog dokumenta upisujemo i trenutak tištine koji također glasno odjekuje u svijesti kreatora dokumenta a kojeg će oni koje se ovaj dokument tiče također osjetiti. Mi smo vječna tišina sposobna proizvesti glas, život i vratiti se opet u tišinu iz koje je sve proizшло. U tom prostoru otvara se snaga tištine i sinergija ljubavi. To je alkemija koje se udiše kroz zrak, eter i sve pore našeg bića jasno govori da ako i jesmo u ovom svijetu posve sigurno nismo od ovog svijeta.

Na zemlji
datuma 16.11.2020.

Koordinator multidimenzionalnih pitanja:
Mile Kovačić

Koordinator zemaljskih pitanja:
Vedran Miočić- Stošić

Koordinator spiritualnih pitanja:
Gordan Pilić

Generalni koordinator:
Dražen Kasalo

Dodatak:

- Indeks pojmova
- Na znanje i ravnanje

Indeks pojmova:

Riječi i izrazi korišteni u ovom dokumentu mogu biti tumačeni jedino od tvorca dokumenta, jer on najbolje zna koja je istinska svrha i njegova namjera. Svako tumačenje od bilo koga drugog ništavno je. Nijedan pravni rječnik ili bilo koji drugi rječnik nije mjerodavan za tumačenje istog. Bilo koji zakon, pravilnik, kod, propis, od ovog momenta više ne vrijedi za Živog Čovjeka, jer je ovim dokumentom u potpunosti raskinuo sve vidljive i nevidljive veze sa legalnim svjetom prava.

Rječnik

Problem riječi je sveprisutan u današnjem vremenu i komunikaciji, jer je svaku riječ potrebno tumačiti. Obzirom da dokument u biti pripada onome tko ga kreira, normalno je postaviti pravilo da je kreator jedini ovlašten tumačiti riječi iz dokumenta, jer on jedini zna što je htio reći i koja je istinska namjera teksta. Iz tog razloga postavljamo ovdje rječnik osnovnih pojmova, jer nema vremena za išta više.

Čovjek-duša; Stvoriteljeva iskra Života utjelovljena u biološkom tijelu muškog ili ženskog pola, oba utjelovljena kao potpuno ravnopravna, te predstavljaju samo različiti aspekt životnog iskustva Duše, bilo kao muškarac ili žena, svako od nas objedinjuje oba aspekta od kojih je jedan dominantniji sukladno biološkom tijelu

Istina - stanje Apsolutnosti i Neutralnosti, koje obuhvaća sve pozicije, ali drži se niti jedne. Izjava ili djelovanje iz ove pozicije koja obuhvaća sve pozicije je Istina i Ona je Samo Jedna. Obzirom da Istina obuhvaća sve pozicije, ne ovisi o ijednoj, stoga je Istina bezuslovna i ne može se definisati, niti obuhvatiti ikakvom mišlju ili idejom. Istina je spoznajno iskustvo Čovjeka, Istina Jest.

Laž – sve što nije istina. Subjektivna istina, uslovna istina, istina koja ne obuhvata sve pozicije.

Čovjek – Istinito biće apsolutnog karaktera, nastalo iz apsolutnosti Stvoritelja koji je stvorio istog na svoju sliku i priliku. Duhovno biće svjesno svih svojim dimenzija.

Osoba – IME i PREZIME, lažno biće relativnog i imaginarnog karaktera, nastalo definicijom i identifikacijom sa određenom pozicijom i ulogom. Iz te pozicije gledano, osoba se čini istinitom dok se ne stupi na neku drugu poziciju. Onaj koji zavisi o poziciji, subjektivnog je karaktera, dakle lažan.

Društvo – skupina ljudi bez obzira da li su organizirani ili nisu. Društvo može biti istinito ako su živi ljudi apsolutnog karaktera njegovi članovi ili lažno ako su njegovi članovi isključivo osobe raznih relativnih karaktera i pozicija.

Država – Lažna društvena organizacija koju čine osobe uskog pozicionog kruga pri čemu se prvenstveno misli na pravne i fizičke osobe raznih kapaciteta. Političko-administrativna organizacija koja ima monopol na primjenu nasilja pri provođenju zakona/pravila koje donosi za lude koji žive na određenom teritoriju

Pravo – Mogućnost djelovanja bez posljedica djelovanja ili sa potpunim znanjem o posljedicama koja su apsolutnog karaktera. Prava koja se odnose na Čovjeka su prirođena njegovu biću i neodvojivi njegov dio, stoga su istina i nikada mu ne mogu biti oduzeta jer se time mijenja Bit Čovjeka.

Privilegija – Kada neko ima neotuđivo pravo može se od njega uzdržati, te dati drugome određene dijelove istog, tj. to je mogućnost i sposobnost dana nekoj osobi da može raditi ono što inače ne bi mogla od autoriteta/gospodara prava. Privilegije postoje kao fenomen neprirodnih sistema i najčešće su dane uz uslov duga. Odobrena privilegija može biti uvećana, umanjena ili ukinuta voljom gospodara prava.

Dužnost – Dug koji je osoba u obavezi odraditi ili otplatiti temeljem prava koja je stekla unutar lažnog sistema i lažnog autoriteta, neraskidivo vezana uz privilegije, također može biti ukinuta pravilom, aktom, statutom ili milošću autoriteta/povjerioca.

Pravni promet – Trgovanje privilegijama i dužnostima unutar sistema predodređeno je za osobe. Da bi čovjek bio dio ovoga mora se odreći dragovoljno svojih prirođenih prava, izgubiti svoju suštinu i postati osoba koja može primiti na sebe privilegije i dužnosti.

Ustavno pravni poredak – Imaginarni sistem u kojem su pravila pravnog prometa određena dokumentom zvanim Ustav.

Ustav – vrhovni dokument (bog) unutar ustavno-pravnog sistema. Dokument koji određuje usku kategoriju unutar vladavine prava ili pravnog poretku koja je uglavnom pisana za uspostavu društveno političkih organizacija zvanih države unutar kojih obitavaju osobe zvani građani i državljeni sa privilegijama i dužnostima.

Vladavina prava/zakona – hijerarhijski ustroj zakona i prava, počevši od zakona najvišeg reda a što su Kosmički zakoni Stvaranja i Prirodni zakoni Zemlje. Svaki zakon ili pravilo koje nije u skladu sa zakonom/pravom višeg reda krši vladavinu prava/zakona.

Stvoritelj – Onaj Koji Jest, Ja Sam, sveprisutna, bezvremena svijest, energija koja tvori život i sve životne oblike. Jedini jedan koji postoji od kojeg je sve drugo nastalo. Suština Čovjekova i Jedno sa Čovjekom. Apsolutnost, Istina, Postojanje, Stvarnost, neodvojiv od Čovjeka i Kreacije. (Bog)

bog – religiozni entitet, gospodar svijeta i svega u njemu, ograničen emocijama, zahtjeva obožavanje, ne može stvoriti život. Bog je različito i manje u hijerarhiji Kreacije od Stvoritelja, relativnog karaktera. Odvojen od Kreacije i Čovjeka, živi na zemlji. Nije sveprisutan i apsolutan. Gospodar čovjekov i ultimativni sudac i krvnik. Neprijatelj svih koji mu se ne klanjaju i nisu u strahu pred njime.

Religija – relativistička društveno - politička struktura čije se učenje zasniva na polaritetu dobra i zla, čiji su temelji uslovljene pozicije zvane dogme, koje se kao takve, ne mogu i ne smiju preispitivati. Lažno društvo osoba vezanih krivnjom, sramom, grijehom i prijetnjom vječnog prokletstva, a spasenje mogu dobiti samo po posredništvu predstavnika religije

Dogma – uslovna istina, tj. laž za koju se zna da nije istina, ali se smatra takvom radi potreba manipulacije. Laž koja se uzima za istinu samo zato jer um istu ne može spoznati, pa mu se ova servira kao poželjna, prijemčiva, ali i neupitna.

Um – Misleće čovjekovo tijelo, intelekt koji svoju spoznaju bazira na informacijama u obliku riječi i elektromagnetskog impulsa - biološki kompjuter.

Sud - označava radnju ili promišljanje koja uzima u obzir sve dostupne činjenice, verifikuje ih kroz objektivno iskustvo, znanje, duhovnost, psihologiju te na račun toga donosi zaključak ili određenu uputu za djelovanje. Da bi se nešto moglo nazvati sudom ono mora biti nepristrano i objektivno. Objektivni sud je onaj u kojem predmet promatranja i verifikovanja nema vidljivih dodirnih tačaka sa onim koji donosi sud temeljem samo njemu svojstvenih kvaliteta. Sud koji je oslobođen ega i osobnih interesa, iako ima individualne kvalitete može se nazvati objektivnim, jer kao takav oslobođen je interesnih, identifikacijskih veza. Sudovi unutar pravosudnih procesa nisu sudovi, već administrativni procesi.

Legalnost – Izraz koji označava ono što je u skladu sa zakonom, pri čemu se misli na zakone donesene od zakonodavnih tijela unutar fiktivnih pravnih poredaka. Usklađenost ili legalnost mogu provjeravati samo sudovi i ako je nešto neusklađeno onda je nelegalno.

Zakon – se najčešće koristi u nauci kroz opisivanje raznih matematičkih, hemijskih, fizikalnih i drugih procesa koji imaju svoje odrednice koje uvijek vrijede unutar istih ograničenih uslova i zbog toga su zakoni. Prirodne su pojave uređene nekim zakonitostima koje su ljudi kroz promatranje uočili da se ponavljaju i nazvali ih zakonom. Zakoni su

nepromjenjivi, neopozivi, nepodložni tumačenjima i nemaju određenu nikakvu sankciju za njihovo kršenje, jer se ne mogu prekršiti, a djeluju i na one koji ne znaju za njegovo postojanje. Zakon je univerzalna kategorija.

Pravilo - Dogovorena ili samoproglašena norma ponašanja i djelovanja relativne kategorije. Vrijedi kad onaj koji ju je donio kaže da vrijedi i na način na koji kaže da vrijedi. Ne postoje nikakve sankcije osim onih za koje donositelj kaže da jesu. Egzaktnost pravila ne postoji, jer ga svatko može shvatiti drugačije. Pravilo je lokalna kategorija podložna promjeni, ne razumijevanju, krivom tumačenju, i može se prekršiti.

Zemlja – Materijalno Biće stvoreno od Stvoritelja. Sveukupnost Prirode, Biljaka, Životinja, Minerala, Mora, tla. Sve oko nas vidljivo što ima miris, okus, boju. Ono gdje obitavamo, postojimo.

Svijet – imaginarna zemlja koja nije stvorena od Stvoritelja. Sastoje se od konceptualnih ideja i ideologija kao npr: države, religija, institucija, društveno političkih tijela, administrativnih pravila, društvenih pravila, pravnih normi i zakona, titula, naučnih normi, pravila. Svijet osim toga može biti individualna kategorija također fiktivnog karaktera koja postoji samo u glavama individue. Svijet je subjektivna kategorija i koliko je umova toliko je svjetova, za razliku od zemlje.

Ugovor – Uređeni odnos između dviju ili više stranaka u kojem se razmjenjuje određenim pravima i obavezama. Ugovori se sastoje od prava, dužnosti, načina isporuke, kaznenih mјera i nadležnog suda za stranke u vezi spora. Može se sklopiti na više načina od kojih je prešutni najčešći.

Misao - najsnažnija svemirska energija, koja je u stanju i sudbinu vladara da oblikuje, kao i da nove galaksije gradi. Originalni kreativni princip dobiven direktno od Stvoritelja, onaj koji može stvarati na isti način na koji to Stvoritelj radi. Božanski alat Kreacije darovan Čovjeku. Potencijal čovjekove misli je neograničen osim ako čovjek ne misli suprotno.

Idea – Kreativni princip vezan uz misao. Usmjerena misao koja se ovisno o svojoj snazi može materijalizirati ili ostvarivati na nekakav drugi način. Njena materijalizacija uvelike je vezana za snagu misli i njenu brzinu.

Svijest – Prostor u kojem se sve događa i koji je svjestan tog događanja. Svijest je ta koja upravlja mislima i kreacijom. Ukoliko nema svijesti nema ničega. Dolazi u dva stanja: svijesti o samoj sebi i nesvijesti o samoj sebi.

Sistem – organizacijski fenomen sačinjen od pravila, zakona, procedura, formi koje vode u određenom konceptualnom smjeru u kojem mora postojati osoba koja provodi te zakone i

pravila ako je sistem umjetno stvoren. Stoga je nemoguće da unutar sistema postoji čovjek. Zašto? Zato jer je čovjek nepodložan matematičkim formama i formulama od kojih se sistem isključivo sastoji. Spontanost i nepredvidivost žive prirode ne može nikada biti ukalupljena u nikakav sistem. Čovjek može svjesno postati dio sistema, ali do te mjere dokle je sistem podređen njemu, a ne on sistemu. Sistemi koji su prirodni upravljaju, sami sobom, autonomni su jer je u njihov kod ugrađena informacija o smislu i cilju sistema. To je sistem univerzalne inteligencije.

Informacija – Podatak u obliku slike, impulsa, riječi koji ima određeno značenje interpretirano od strane uma. Informacija tvori formaciju, oblik koji je definisan danim značenjem. Ukoliko informacija nema značenje ne može biti prihvaćena umom i nije u svojoj biti informacija.

Znanje – Znanje je bazirano na poznavanju značenja informacije. Što više informacija može pročitati um to je njegovo znanje veće. Um ne procjenjuje istinitost informacije već samo njene logičnosti i kontroverze/polemike. Pa tako se različitim znanjima o istoj informaciji tvori kontroverza, koja se logikom pokušava prevladati. Kompjuterski način analize.

Spoznaja – znanje koje nije bazirano na informacijama ili značenjima određenih stvari i pojava. Takvo znanje je intuitivna kategorija van/iznad uma. Taj osjećaj ti govori o nečemu nešto i osjećaš istinitost ili lažnost istoga. Takve spoznaje su mnogo poželjnije od mentalnog znanja, ali i kontroverznije, jer se ne mogu naučnim metodama dokazati.

Uslov – bitna komponenta ostvarivanja ili postojanja nekog ili nečeg. Uslov je fiktivno svojstvo, jer u Stvarnosti Stvoritelj je jedini uslov i sve postoji samo kroz Stvoritelja bezuslovno. Stoga ako ima uslov da bi nešto postojalo, to nije Istina. Ne postoji uslov za Istину ili Postojanje, oni su bezuslovni.

Tumačenje – mentalno-lingvistički proces ili postupak kojim se razjašnjava ili određuje značenje nekoga ili nečega. Tumačenje je fiktivna umna kategorija koja ovisi o tumaču. Gospodari svijeta su oni koji imaju moć tumačenja. To su uglavnom u ovom sistemu sudije, pravne i religiozne. Tumači su gospodari informacija, posljedično tome i znanja.

Nauka – disciplina koja je ovlaštена tumačiti određene pojave u skladu sa naučnom doktrinom. Ovlašteni tumači i gospodari nauke nazivaju se naučnici. Naučnici su oni koji imaju potvrdu da su ovlašteni tumačiti naučne pojave, a koje im dodjeljuje univerzitet kad prođu njihov edukativni proces. Dana potvrda od univerziteta se može i ukinuti, pogotovo ako naučnik izvrće naučne doktrine.

Doktrina – Skup pravila ili procedura kojima se nešto radi, analizira, tumači ili određuje. Sistematični prilaz naučnim djelatnostima koji kao takav donosi uvijek iste predeterminirane rezultate. Načela koja kao takva moraju biti poštovana.

Biće, Bitak – najbitniji sastojak nečega, Suština. Ono što određuje suštinu stvari i tvori je. Ako nešto nema bitak, nije biće. Ako je bit fiktivna biće je fiktivno. Ako je bit stvarna, živa, biće je stvarno, živo. Samo je Stvoritelj Stvaran, stoga je On jedina Stvarena Bit i Njegove su Kreacije Jedina Živa Bića.

trgovina – proces razmjena prava ili privilegija pod određenim uslovima, gdje se prvenstveno misli na trgovačko pravo.

fikcija – izmišljeni svijet koji se kao takav nije materijalizirao, niti dovršio. Njegovo dovršenje vjerovatno nije moguće, jer je zamišljen u suprotnosti sa Prirodnim zakonima Kreacije. Takav svijet nije autonoman, jer je nesavršen, stoga mu je potrebna vanjska energija i animacija da bi opstao.

koncept – ideja rođena u umu, čije značenje može i ne mora, imati dodirnih tačaka sa stvarnošću. Koncept je sirova misao koja je u prvoj fazi svojeg razvoja.

Zajednica – organizirano tijelo živih ljudi koji su svojom voljom bez ikakve prisile i pri zdravom umu postali sukreatori ovo tijela, i iz kojeg svojom voljom mogu u svakom trenutku izaći.

Svaki termin koji ovdje nije definisan a predmet je spora u tumačenju može biti protumačen jedno od tvorca dokumenta.

Na znanje i ravnanje

REPUBLIKA CRNA GORA

MITROPOLIJA CRNOGORSKO PRIMORSKA

RIMSKA KURIJA; SVETA STOLICA; VATIKAN

CITY OF LONDON; LORD MAJOR Westminster City Hall, 64 Victoria Street, London, SW1E
6QP

BRUSSELS; VIJEĆE EVROPE

WASHINGTON D.C. - SEC I FED

NEWYORK – United Nations, 405 East 42nd Street, New York, NY, 10017, USA

U.S. Securities and Exchange Commission

Prema opšte prihvaćenoj metodi po kojem je obavijest principalu obavijest agentu, i prema kojem je obavijest agentu obavijest principalu, smatramo da su svi dijelovi cjelokupnog svjetskog pravnog sistema i njihovi službenici, bez obzira bili oni javni ili privatni obavješteni. Neznanje, prema isto tako opšte prihvaćenoj metodi nije pravni lijek, te se niti jedan čovjek ili osoba ne može pozvati na isto.